

2

Pazo de Sálvora

Unha historia salgada

Historia

Localización: Illa de Sálvora

Coordenadas: 42.47068, -9.00425

Situado na praia do Castelo, o pazo foi construído sobre un antigo almacén de salgadura de peixe. A historia desta edificación é o reflexo dun pasado señorial.

Descrición

No pequeno refuxio natural da praia do Castelo destaca este pazo, pertencente á familia Otero Goyanes, ata que a illa entrou a formar parte do Parque Nacional Illas Atlánticas. A actual edificación é o reflexo dunha época na que a illa de Sálvora tiña dono. Xunto ao pazo, encontramos unha capela que foi construída nas bases dunha antiga taberna.

Coa idea de perpetuar a lenda da saga familiar, un dos descendentes da familia Otero Goyanes encargou ao escultor burgalés Ismael Ortega Martín a figura dunha serea, que dende o ano 1968 loce orgullosa sobre as rochas que rodean o Pazo.

Para a observación

Foi construído sobre un antigo almacén de salgadura, ao que se lle engadiron dúas torres cadradas. Para a obra empregáronse pedras pertencentes ao antigo faro e aos hórreos que foron derrubados na illa.

A fábrica de salgadura sobre a que foi construído o pazo,

foi instalada no ano 1770 polo comerciante coruñés Jerónimo de Hijosa. A ubicación neste lugar buscaba conseguir novos caladoiros fora da ría, aínda que tamén é probable que se intentara escapar da vixilancia e control das autoridades, e así poder introducir sal de contrabando con menor risco.

En 1820, Isabel de Mariño, herdeira da illa, casa con Ruperto Antonio

Sabías que?

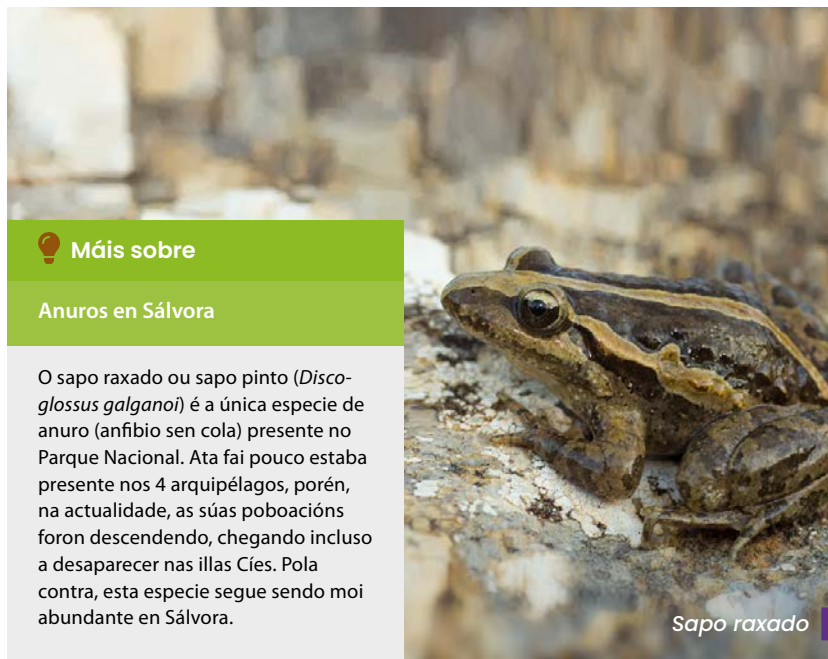
Lenda da serea de Sálvora

Conta unha lenda que “había un cabaleiro de nome D. Froilaz que vivía nun castelo, e que un día montando a cabalo descubriu unha muller que parecía estar durmida. Cheo de curiosidade, o home achegouse lentamente ata ela, descubriendo que se trataba dunha fermosa serea. Cegado pola súa beleza, encerrouna no seu castelo, e púxolle de nome dona Mariña, a cal permaneceu muda, incluso despois de ter o seu

primeiro fillo. Desexando escoitar a súa voz, o home do castelo ameazouna con matar ao pequeno botándoo á fogueira un día de San Xoan. Así foi, como asustada, dona Mariña ergueuse e soltou un berro estremecido. Anos máis tarde, e coa morte de D. Froilaz, a serea voltou ó mar, pero antes emitiu un aviso: “Cada xeración que descenda do meu fillo debe renunciar a unha das súas criaturas e devolverma ao mar”.

de Otero, sendo a partir de entón os membros da saga Otero os novos donos de Sálvora. A propiedade, tan só foi interrompida durante o periodo do 1904 ao 1958, cando a illa é expropiada para instalar unha dotación militar.

Na etapa final, despois de varias vicisitudes e operacións de compravenda, Sálvora entra a formar parte do Parque nacional Illas Atlánticas, iniciando unha nova etapa na que a preservación dos valores naturais están por riba de calquera outro tipo de interese.

💡 Máis sobre

Anuros en Sálvora

O sapo raxado ou sapo pinto (*Discoglossus galganoi*) é a única especie de anuro (anfíbio sen cola) presente no Parque Nacional. Ata fai pouco estaba presente nos 4 arquipélagos, porén, na actualidade, as súas poboacións foron descendendo, chegando incluso a desaparecer nas illas Cíes. Pola contra, esta especie segue sendo moi abundante en Sálvora.

Sapo raxado

Fábrica de salgadura